

مثل ولیمة الملك

¹ وَجَعَلَ يَسُوعُ يُكَلِّمُهُمْ أَيْضاً بِأَمْثَالٍ قَائِلاً: ² يُبْشِرُهُ مَلَكُوتُ السَّمَاوَاتِ إِنْسَاناً مَلِكاً صَنَعَ عُزْساً لِنَبِيهِ. ³ وَأَرْسَلَ عَبِيدَهُ لِيَدْعُوا الْمَدْعُوبِينَ إِلَى الْعُرْسِ قَلِمَ يَرِيدُوا أَنْ يَأْتُوا. ⁴ فَأَرْسَلَ أَيْضاً عَبِيداً آخَرِينَ قَائِلاً: قُولُوا لِلْمَدْعُوبِينَ: هُوَذَا عِدَائِي أُعِدُّنِي، نِيرَانِي وَمُسَمَّنَاتِي قَدْ دُبِحَتْ وَكُلَّ شَيْءٍ مُعَدٍّ، تَعَالَوْا إِلَى الْعُرْسِ. ⁵ وَلَكِنَّهُمْ تَهَاوَنُوا وَمَصَّوْا، وَاجِدُوا إِلَى خَفْلِهِ وَآخَرُ إِلَى تِجَارَتِهِ، ⁶ وَالتَّافَوْا أَمْسَكُوا عَبِيدَهُ وَشَتَمُوهُمْ وَقَتَلُوهُمْ. ⁷ قَلِمَا سَمِعَ الْمَلِكُ غَضَبَ وَأَرْسَلَ جُنُودَهُ وَأَهْلَكَ أَوْلِيكَ الْقَاتِلِينَ وَأَحْرَقَ مَدِينَتَهُمْ. ⁸ ثُمَّ قَالَ لِعَبِيدِهِ: أَمَّا الْعُرْسُ فَمُسْتَعِدَّةٌ وَأَمَّا الْمَدْعُوبُونَ فَلَمَّ يَكُونُوا مُسْتَحْفِينَ. ⁹ فَادْهَبُوا إِلَى مَفَارِقِ الطَّرِيقِ وَكُلُّ مَنْ وَجَدْتُمُوهُ فَادْعُوهُ إِلَى الْعُرْسِ. ¹⁰ فَخَرَجَ أَوْلِيكَ الْعَبِيدِ إِلَى الطَّرِيقِ وَجَمَعُوا كُلَّ الَّذِينَ وَجَدُوهُمْ، أَسْرَاراً وَصَالِحِينَ، قَائِلاً: الْعُرْسُ مِنَ الْمُتَكِينِينَ. ¹¹ قَلِمَا دَخَلَ الْمَلِكُ لِيَنْظُرَ الْمُتَكِينِينَ رَأَى هُنَاكَ إِنْسَاناً لَمْ يَكُنْ لَابِساً لِبَاسَ الْعُرْسِ، ¹² فَقَالَ لَهُ: يَا صَاحِبُ، كَيْفَ دَخَلْتَ إِلَى هُنَا وَلَيْسَ عَلَيْكَ لِبَاسُ الْعُرْسِ؟ فَسَكَتَ. ¹³ جِئْتِيذِ قَالَ الْمَلِكُ لِلْخَدَّامِ: ارْثَبُوا رِجْلَيْهِ وَبَدِّهِ وَخُذُوهُ وَاطْرَحُوهُ فِي الظِّلْمَةِ الْخَارِجِيَّةِ، هُنَاكَ يَكُونُ الْبُكَاءُ وَصَرِيرُ الْأَسْنَانِ. ¹⁴ لَأَنَّ كَثِيرِينَ يَدْعُونَ وَقَلِيلِينَ يُنْتَجَبُونَ.

صربية قيصر

¹⁵ جِئْتِيذِ ذَهَبَ الْفَرِّيسِيُّونَ وَتَسَاوَرُوا لِكَيْ يَصْطَادُواهُ بِكَلِمَةٍ. ¹⁶ فَأَرْسَلُوا إِلَيْهِ تَلَامِيذَهُمْ مَعَ الْهِيَرُودَسِيِّينَ قَائِلِينَ: يَا مُعَلِّمُ، نَعْلَمُ أَنَّكَ صَادِقٌ وَنَعْلَمُ طَرِيقَ اللَّهِ بِالْحَقِّ وَلَا تُبَالِي بِأَحَدٍ لِأَنَّكَ لَا تَنْظُرُ إِلَى وُجُوهِ النَّاسِ، ¹⁷ فَقُلْ لَنَا مَاذَا تَنْظُرُ: أَيْجُوزُ أَنْ تُعْطَى جِزْيَةُ لِقَيْصَرٍ أَمْ لَا؟ فَقَلِمَ يَسُوعُ خُبْنَهُمْ وَقَالَ: لِمَاذَا تُجَرَّبُونِي، يَا مُرَاوُونَ؟ ¹⁸ أَرُونِي مُعَامَلَةَ الْجِزْيَةِ. فَقَدَّمُوا لَهُ دِينَاراً. ²⁰ فَقَالَ لَهُمْ: لِمَنْ هَذِهِ الصُّورَةُ وَالْكِتَابَةُ؟ ²¹ قَالُوا لَهُ: لِقَيْصَرٍ. فَقَالَ لَهُمْ: أَعْطُوا إِذَا مَا لِقَيْصَرٍ لِقَيْصَرٍ وَمَا لِلَّهِ لِلَّهِ. ²² قَلِمَا سَمِعُوا تَعَجَّبُوا وَتَرَكُوهُ وَمَصَّوْا.

قيامه الأموات

²³ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ جَاءَ إِلَيْهِ صَدُوقِيُّونَ، الَّذِينَ يَقُولُونَ لَيْسَ قِيَامَةً، فَسَأَلُوهُ قَائِلِينَ: يَا مُعَلِّمُ، قَالَ مُوسَى: "إِنْ مَاتَ أَحَدٌ وَلَيْسَ لَهُ أَوْلَادٌ يَتَرَوَّجُ أَخُوهُ بِأَمْرَائِهِ وَيَقُمْ نَسْلاً لِأَخِيهِ". ²⁵ فَكَانَ عِنْدَنَا سَبْعَةُ إِخْوَةٍ وَتَرَوَّجُ الْأَوَّلُ وَمَاتَ، وَإِذَا لَمْ يَكُنْ لَهُ نَسْلٌ تَرَكَ امْرَأَتَهُ لِأَخِيهِ، ²⁶ وَكَذَلِكَ

مثل جشن عروسی

¹ وَعِيسَى تَوَجَّهَ نُمُودَ، بَارَ بِهِ مَثَلَهَا إِيْشَانِ رَا خَطَابِ كَرْدَ، كَفْت: ² مَلَكُوتِ آسْمَانِ پادشاهی رَا مَانْدَ كَه بَرَا پسر خویش عروسی كَرْد. ³ وَغَلَامَانِ خُودِ رَا فَرَسْتَادِ تَا دَعُوتَشْدِگَانِ رَا بِه عروسی بخوانند وَنخواستند بیايند. ⁴ بَارَ غَلَامَانِ دِگَرِ رَوَانَه نُمُودَ، فَرْمُود: دَعُوتَشْدِگَانِ رَا بگویند كَه: اَيْنَكِ، خُوانِ خُودِ رَا حَاضِرِ سَاخْتَمَامِ وَ گَاوانِ وَ پَرَوَرِبَهَايِ مَن كَشْتَه شَدَه وَ هَمَه چيزِ آمادَه اسْت، بِه عروسی بیايند. ⁵ وَلِي اِيْشَانِ بِي اعْتِنَائِي نُمُودَ، رَاهِ خُودِ رَا كَرَفْتَنْدِ، يَكِي بِه مَزْرَعَه خُودِ وَ دِگَرِي بِه تِجَارَتِ خویش رَفْت. ⁶ وَ دِگَرَانِ غَلَامَانِ او رَا كَرَفْتَه، دَشْنَامِ دَادَه، كَشْتَنْدِ. ⁷ پادشاهِ چُونِ شَنِيدِ، غَضَبِ نُمُودَ، لَشْكِرِيَانِ خُودِ رَا فَرَسْتَادَه، آنِ قَاتِلَانِ رَا بِه قَتْلِ رَسَانِيدِ وَ شَهَرِ اِيْشَانِ رَا بِسُوخْتِ. ⁸ آنگاه غَلَامَانِ خُودِ رَا فَرْمُود: عروسی حَاضِرِ اسْت؛ لِيَكِنِ دَعُوتِ شَدْگَانِ لِيَاقَتِ نَدَاشْتَنْدِ. ⁹ الْآنَ بِه شُوارِ عَامَّه بَرُوبِدِ وَ هَر كَه رَا بِيَايند بِه عروسی بَطْلِيدِ. ¹⁰ پس آن غَلَامَانِ بِه سَر رَاهَا رَفْتَه، نِيَكِ وَ بَدِ هَر كَه رَا يَافْتَنْدِ جَمْعِ كَرْدَنْدِ، چنانكه خانَه عروسی از مَجْلِسِيَانِ مَمْلُوكَشْتِ. ¹¹ آنگاه پادشاهِ بَجهتِ دِيدَنِ اَهْلِ مَجْلِسِ دَاخِلِ شَدَه، شَخْصِي رَا دَرِ آنجا دِيدَ كَه جَامَه عروسی دَرِ بَرِ نَدَارْدِ. ¹² بَدُو كَفْت: اِي عَزِيْزِ، چَطُورِ دَرِ اَيْنجا آمَدِي وَ حَالِ آنكه جَامَه عروسی دَرِ بَرِ نَدَارِي؟ او خَامُوشِ شَد. ¹³ آنگاه پادشاهِ خَادِمَانِ خُودِ رَا فَرْمُود: اَيْنِ شَخْصِ رَا دَسْتِ وَ پا بَسْتَه بَرْدَارِيدِ وَ دَرِ ظَلَمَتِ خَارِجِيِ اِنْدازِيدِ، جايِي كَه گَرِيهِ وَ فِشارِ دَنْدَانِ بَاشَد. ¹⁴ زِيْرا طَلْبِيدگانِ بَسِيَارَنْدِ وَ بَرگَزِيدگانِ كَمِ.

مالیات به قيصر

¹⁵ پس فَرِيسِيَانِ رَفْتَه، شُورا نُمُودَنْدَ كَه چَطُورِ او رَا دَرِ كَفْتگو كَرَفْتارِ سَازَنْدِ. ¹⁶ وَ شَاگَرْدَانِ خُودِ رَا بَا هِيْرُودِيَانِ نَزْدِ وِي فَرَسْتَادَه، كَفْتَنْد: اسْتادا، مِي دانِيمِ كَه صَادِقِ هَسْتِي وَ طَرِيقِ خُدا رَا بَهْرَاسْتِي تَعْلِيمِ مِي نَمَايِي وَ از كَسِي بَاكِ نَدَارِي زِيْرا كَه بِه ظَاهِرِ خَلْقِ نَمِي نَغْرِي. ¹⁷ پس بِه ما بگو رَأْيِ تُو چِيَسْت: اَيَا جَزِيه دَاْدَنِ بِه قَيْصَرِ رَوَاسْتِ يَا نَه؟ عِيسَى شَرَارَتِ اِيْشَانِ رَا دَرَكِ كَرْدَه، كَفْت: اِي رِيَاكارانِ، چِرا مَرَا تَجْرِبَه مِي كِنِيد؟ ¹⁹ سَكَّه جَزِيه رَا بِه مَن بَنَمَايِيدِ، اِيْشَانِ دِينَارِي نَزْدِ وِي آوَرْدَنْدِ. ²⁰ بَدِيشَانِ كَفْت: اَيْنِ صُورَتِ وَ رَقْمِ از

آن کیست؟²¹ بدو گفتند: از آن قیصر. بدیشان گفت: مال قیصر را به قیصر ادا کنید و مال خدا را به خدا! چون ایشان شنیدند، متعجب شدند و او را واگذارده، برفتند.

قیام مردگان

²³ و در همان روز، صدوقیان که منکر قیامت هستند نزد او آمده، سؤال نموده، گفتند: ای استاد، موسی گفت: اگر کسی بی‌اولاد بمیرد، می‌باید برادرش زن او را نکاح کند تا نسلی برای برادر خود پیدا نماید.²⁵ باری در میان ما هفت برادر بودند که اول زنی گرفته، بمرد و چون اولادی نداشت زن را به برادر خود ترک کرد.²⁶ و همچنین دومین و سومین تا هفتمین.²⁷ و آخر از همه آن زن نیز مرد.²⁸ پس او در قیامت، زن کدام یک از آن هفت خواهد بود زیرا که همه او را داشتند؟²⁹ عیسی در جواب ایشان گفت: گمراه هستید از این رو که کتاب و قوت خدا را در نیافه‌اید،³⁰ زیرا که در قیامت، نه نکاح می‌کنند و نه نکاح کرده می‌شوند، بلکه مثل ملائکه خدا در آسمان می‌باشند.³¹ اما درباره قیامت مردگان، آیا نخوانده‌اید کلامی را که خدا به شما گفته است:³² من هستم خدای ابراهیم و خدای اسحاق و خدای یعقوب؟ خدا، خدای مردگان نیست، بلکه خدای زندگان است.³³ و آن گروه چون شنیدند، از تعلیم وی متحیر شدند.

حکم اعظم

³⁴ اما چون فریسیان شنیدند که صدوقیان را مجاب نموده است، با هم جمع شدند.³⁵ و یکی از ایشان که فقیه بود، از وی به طریق امتحان سؤال کرده، گفت: ای استاد، کدام حکم در شریعت بزرگتر است؟³⁷ عیسی وی را گفت: اینکه خداوند خدای خود را به همه دل و تمامی نفس و تمامی فکر خود محبت نما.³⁸ این است حکم اول و اعظم.³⁹ و دوم مثل آن است: یعنی همسایه خود را مثل خود محبت نما.⁴⁰ بدین دو حکم، تمام تورات و صُحُف انبیا متعلق است.

عیسی خداوند داود

⁴¹ و چون فریسیان جمع بودند، عیسی از ایشان پرسیده، گفت: درباره مسیح چه گمان می‌برید؟ او پسر کیست؟ بدو گفتند: پسر داود.⁴³ ایشان را گفت: پس چطور داود در روح، او را خداوند می‌خواند؟

التَّانِي وَالتَّلَاثُ إِلَى السَّبْعَةِ.²⁷ وَأَجَرَ الْكُلَّ مَا تَبِ الْمَرْأَةُ أَيْضًا.²⁸ فَمِنِ الْقِيَامَةِ لِمَنْ مِنَ السَّبْعَةِ تَكُونُ زَوْجَةً؟ فَإِنَّهَا كَانَتْ لِلْجَمِيعِ.²⁹ فَأَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ لَهُمْ: تَضَلُّونَ إِذْ لَا تَعْرِفُونَ الْكِتَابَ وَلَا قُوَّةَ اللَّهِ.³⁰ لَأَنَّهُمْ فِي الْقِيَامَةِ لَا يُزَوَّجُونَ وَلَا يَتَزَوَّجُونَ بَلْ يَكُونُونَ كَمَلَائِكَةِ اللَّهِ فِي السَّمَاءِ.³¹ وَأَمَّا مِنْ جِهَةِ قِيَامَةِ الْأَمْوَاتِ أَفَمَا قَرَأْتُمْ مَا قِيلَ لَكُمْ مِنْ قِبَلِ اللَّهِ الْقَائِلُ: ³² "أَنَا إِلَهُ إِبْرَاهِيمَ وَإِلَهُ إِسْحَاقَ وَإِلَهُ يَعْقُوبَ"؟ لَيْسَ اللَّهُ إِلَهُ أَمْوَاتٍ بَلْ إِلَهُ أَحْيَاءٍ.³³ فَلَمَّا سَمِعَ الْجُمُوعُ بُهْتُوا مِنْ تَعْلِيمِهِ.

الوصية العظمى

³⁴ أَمَّا الْقَرَبِيسِيُّونَ فَلَمَّا سَمِعُوا أَنَّهُ أَبْكَمَ الصَّدُوقِيِّينَ اجْتَمَعُوا مَعًا، وَسَأَلَهُ وَاحِدٌ مِنْهُمْ، وَهُوَ تَامُوسِي، لِيُجَزِّبَهُ: ³⁶ يَا مُعَلِّمُ، أَنَّهُ وَصِيَّةٌ هِيَ الْعُظْمَى فِي النَّامُوسِ؟ ³⁷ فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: "تُحِبُّ الرَّبَّ إِلَهَكَ مِنْ كُلِّ قَلْبِكَ وَمِنْ كُلِّ نَفْسِكَ وَمِنْ كُلِّ فِكْرِكَ"، ³⁸ هَذِهِ هِيَ الْوَصِيَّةُ الْأُولَى وَالْعُظْمَى، ³⁹ وَالتَّانِيَةُ مِثْلُهَا: "تُحِبُّ قَرِيبَكَ كَنَفْسِكَ". ⁴⁰ بِهِاتَيْنِ الْوَصِيَّتَيْنِ يَتَعَلَّقُ النَّامُوسُ كُلُّهُ وَالْأَنْبِيَاءُ.

المسيح سيد داود الملك

⁴¹ وَفِيمَا كَانَ الْقَرَبِيسِيُّونَ مُجْتَمِعِينَ سَأَلَهُمْ يَسُوعُ قَائِلًا: ⁴² مَاذَا تَطُنُّونَ فِي الْمَسِيحِ؟ ابْنُ مَنْ هُوَ؟ قَالُوا لَهُ: ابْنُ دَاوُدَ. ⁴³ قَالَ لَهُمْ: فَكَيْفَ يَدْعُوهُ دَاوُدُ بِالرُّوحِ رَبًّا قَائِلًا: ⁴⁴ "قَالَ الرَّبُّ لِرَبِّي: اجْلِسْ عَنْ يَمِينِي حَتَّى أَصْعَ أَغْدَاكَ مَوْطِنًا لِقَدَمَيْكَ"؟ ⁴⁵ فَإِنْ كَانَ دَاوُدُ يَدْعُوهُ رَبًّا فَكَيْفَ يَكُونُ ابْنَهُ؟ ⁴⁶ فَلَمْ يَسْتَطِعْ أَحَدٌ أَنْ يُجِيبَهُ بِكَلِمَةٍ، وَمِنْ ذَلِكَ الْيَوْمِ لَمْ يَجْسُرْ أَحَدٌ أَنْ يَسْأَلَهُ بَشًّا.

چنانکه می‌گوید:⁴⁴ خداوند به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین تا دشمنان تو را پای‌انداز تو سازم.⁴⁵ پس هرگاه داود او را خداوند می‌خواند، چگونه پسرش می‌باشد؟⁴⁶ و هیچ‌کس قدرت جواب وی هرگز نداشت و نه کسی از آن روز دیگر جرأت سؤال کردن از او نمود.